

Dilsiz Pencere

— çitlembik · 04 Şubat 2021

DİLSİZ PENCERE

Çürüyen ruhların iniltisini duyuyorum
Çanlar çalıyor bulutların her haykırışında
Var olmak diye düşünürken
Yok saymak bir an da kendini
Geceyi gündüzü hiçe sayarak

Tinsel bir tören
Örümcekler ağlarını örerken
Çekingen ve uzun bir öğle sonrası
Kızlar dans ediyor
Oğlanlar kısık sesle şarkılar mırıldanıyor
Sunaklar dağları öfkeliyor
Kavruk çiçeklerin ağtlarını duyumsadığım
Kimin umrunda
Mumun alevi yakmışken elimi

Serin suların muzur halini görünce
Eğrelti otlarının yüzüne bir gülümseme yerleşir
Arpın sihirli telleri
Döl tutmamış toprağa can
verecek olsa
Baharın ezgisi tanıdık gelir kulağıma
Yeniden derin bir nefes alırım
Yağan her yağmurun ardından

Kuşların suskunluğunun ne hükmü var
Sorulara cevap bulmadıkça
Dilsiz pencereden medet umarak yaşamak mı
Yoksa ölü yaprakların yenilgisini kabullenmek mi
Tregedyanın son perdesinde
Bıçağın son darbesi
İnerken göğsüme
Şehvetli bir ah desem

Kış biterken üstelik

H. Çiğdem Deniz